

IZVOD IZ ZAPISNIKA

Sa 11. sjednice Zajedničke komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Tumačenja odredbi Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Sjednica održana 23. siječnja 2024. godine.

1. Čl. 47.

Državni sam službenik i zaposlenik Ministarstva financija, Porezne uprave. Radim u Područnom uredu Split, Službi za nadzor. Dana 19. kolovoza 2022. godine predao sam Područnom uredu Split:

- zamolbu za isplatu pomoći zbog nastanka invalidnosti malodobnog djeteta Karla Schmidt Mandića sa popratnom dokumentacijom i
- Zamolbu za isplatu pomoći zbog nastanka invalidnosti malodobnog djeteta Marka Schmidt Mandića sa popratnom dokumentacijom.

Iz Odjela za službeničke poslove u Središnjem uredu Porezne uprave (koji odlučuje o takvim zamolbama) sam dobio informaciju da mi ne mogu isplatiti zatraženu jednokratnu pomoć, jer čekaju da se sastane Zajednička komisija za tumačenje odredbi i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike i donesu tumačenje naprijed navedenog članka. Naime, problem je nastao u tumačenju riječi "invalidnost" i da li ona obuhvaća i "invaliditet" ili je trebalo u članku 47. trebalo navesti i pojам "invalidnost" i "invaliditet". Na žalost, Komisija se još nije sastala i donijela tumačenje, a ja kao roditelj četvero djece (od kojih je dvoje djece sa utvrđenim invaliditetom), još nisam dobio jednokratnu pomoć, koja mi je potrebna. Također, postoji još kolegica i kolega koji zbog istog razloga čekaju rješavanje svojih zahtjeva.

U Temeljnog kolektivnom ugovoru za službenike i namještenike u javnim službama postoji članak 61. koji je sadržajno identičan članku 47. Kolektivnog ugovora za službenike i namještenike, te je Zajedničko povjerenstvo za tumačenje Temeljnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama o istoj stvari donijelo sljedeće tumačenje:

„Tumačenje br. 18/22 od 14. srpnja 2022.:

Sukladno članku 61. stavcima 1. i 2. TKU-a, zaposlenik ima pravo na pomoć u slučaju nastanka

invalidnosti malodobnog djeteta u visini jedne proračunske osnovice, a nastanak invalidnosti utvrđuje se dostavom konačnog rješenja nadležnog tijela sukladno posebnim propisima. Pravo na pomoć u slučaju nastanka invalidnosti malodobnog djeteta zaposlenik ostvaruje ako je kod malodobnog djeteta utvrđen teži (stupanj III) ili teški invaliditet (stupanj IV), prema Listi težine i vrste invaliditeta — oštećenja funkcionalnih sposobnosti Uredbe o metodologijama vještačenja (NN br. 67/2017, 56/2018). Pomoć u slučaju nastanka invalidnosti malodobnog djeteta ostvaruje se dostavom Nalaza i mišljenja o težini i vrsti invaliditeta — oštećenju funkcionalnih sposobnosti Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom (ZOSI), odnosno dostavom jednog od sljedećih pravomoćnih rješenja nadležne službe:

- Rješenje o pravu na doplatu za djecu (Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje; temeljem članka 22. Zakona o doplatku za djecu, za dijete s težim ili teškim invaliditetom prema posebnim propisima)
- Rješenje o pravu na dopust radi njege djeteta s težim smetnjama u razvoju (Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje)
- Rješenje o pravu na rad s polovicom punoga radnog vremena radi njege djeteta s težim smetnjama u razvoju (Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje; do 8. godine i nakon 8. godine života djeteta)

- Rješenje o pravu na osobnu invalidinu (centar za socijalnu skrb)
- Rješenje o pravu na doplatak za pomoć i njegu (centar za socijalnu skrb).

Ako se iz rješenja ne vidi utvrđeni stupanj invaliditeta, za ostvarenje prava na pomoć u slučaju

nastanka invalidnosti malodobnog djeteta zaposlenik je dužan poslodavcu dostaviti i dokaz iz kojeg je utvrđeni stupanj invaliditeta vidljiv.".

Iz privatnih izvora imam saznanja da se javnim službenicima po ovom članku 61. jednokratna pomoć isplaćuje.

Također, gotovo identičan članak postoji u Zakonu o oružanim snagama („Narodne novine“ broj: 73/13 — 125/19), tj. članak 151. stavak 2. koji propisuje da djelatna vojna osoba ima pravo na novčanu pomoć zbog nastanka njegove teške invalidnosti ili teške invalidnosti njegove malodobne djece i supružnika u visini jedne proračunske osnovice. Iz privatnih izvora imam informaciju da se vojnim djelatnim osobama jednokratna pomoć po članku 151. isplaćuje.

Stoga molim da se sastanete i donesete tumačenje spornog članka 47., kako bi mogao dobiti jednokratnu pomoć za svoju djecu koja mi po Kolektivnom ugovoru za službenike i namještenike pripada.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 4/47 od 10. studenog 2023.

2. Čl. 52.

Kod nas u službi je rad organiziran na drugačiji način, što znači da ne radimo od ponedjeljka do petka, nego od ponedjeljka do nedjelje. Radimo 40 sati tjedno, ali smo povremeno dužni odraditi poneku subotu ili nedjelju koja nam se ne plaća kao prekovremeni rad već nas se izbacuje iz smjene, pa smo slobodni npr. ponedjeljkom. Prema tvrdnjama upravitelja mi radimo na drugačiji način i samim time ne ostvarujemo prekovremene sate. Obzirom da nam je radni tjedan od ponedjeljka do nedjelje, ali dva dana u tjednu nismo u obavezi doći na posao, zanima me da li nam je poslodavac dužan, sukladno članku 52. stavku 20. Kolektivnog ugovora isplatiti nam troškove prijevoza i za ta dva dana kada nismo u obavezi doći na posao.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 1/52 od 15. srpnja 2022.

3. Čl. 52. st. 11.

Temeljem Odluke (Klasa: 121-05/22-01/1, Urbroj: 513-07-17-22-118 od 08. rujna 2022. godine) u postupku utvrđivanja prava na naknadu troškova prijevoza po službenoj dužnosti utvrđeno je da ostvarujem pravo na isplatu naknade troškova prijevoza u visini cijene personalizirane mjesecne karte javnog prijevoznika „Promet“ d.o.o. Split za područje grada Splita u iznosu od 270,00 kn za udaljenost od 35 km.

Na temelju prethodnih Odluka (Klasa: 121-05/21-01/1, Urbroj: 513-07-17-21-209 od 21. rujna 2021. godine i Klasa: 121-05/22-01/1, Urbroj: 513-07-17-22-58 od 31. svibnja 2022. godine) utvrđeno je da ostvarujem pravo na isplatu naknade troškova prijevoza u visini cijene mjesecne karte IV. Zone međumjesnog prijevoza za relaciju Trogir - Split te isplatu naknade po prijeđenom kilometru od adrese stanovanja u Slatinama, Zvonimirova obala 113 do autobusnog kolodvora u Trogiru (10,1 km).

U voznom redu javnog prijevoznika „Promet“ d.o.o. Split nije se ništa promijenilo na naprijed navedenoj relaciji te je udaljenost:

SLATINE	SPLIT	35,00 km	Polazak iz Slatina 5 h, dolazak u Trogir 5.20 h	Polazak iz Trogira u 6 h	Dolazak u Split 6.40 h
SPLIT	SLATINE	35,00 km	Polazak iz Splita u	Polazak iz Trogira u	Dolazak u Slatine 17

			<i>15.10 h, dolazak u Trogir 15.50 h</i>	16.30 h	<i>h</i>
--	--	--	--	----------------	----------

Iz naprijed navedenog razvidno je da je vrijeme čekanja između dvije linije javnog prijevoza (42 i 37) duže od 30 minuta jer postoji potreba za presjedanjem, te vas molim za dodatno tumačenje članka 52. stavak. 11. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike jer na putu do posla prolazim kroz četiri zone međumjesnog prijevoza i udaljenost od 35 km. Za dolazak do mjesne autobusne stanice koristim prometnu površinu po kojoj se kreću motorna vozila.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 2/52 od 6. rujna 2022.

4. Čl. 52.

Članak 52. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike (Narodne novine br. 56/22, 127/22-Dodatak I., 58/23-Dodatak II.) propisuje uvjete i načine ostvarivanja prava na naknadu troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska s posla. Stavak 1. navedenog članka utvrđuje da državni službenik i namještenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska s posla pod uvjetom da je udaljenost od njegovog prebivališta, odnosno boravišta do mjesta rada najmanje dva kilometra. Udaljenost se u tom smislu utvrđuje na temelju kartografske podloge Google Maps putem stranice <https://www.google.com/maps> i to kao najkraća automobilska ruta sa suvremenim kolničkim zastorom (asfaltom), a u slučaju računanja udaljenosti iz citiranog stavka 1., kao pješačka ruta sa suvremenom pješačkom stazom koja omogućava sigurno kretanje pješaka, temeljem stavka 18. istog članka.

Zajednička komisija je na sjednici održanoj 6. rujna 2022. godine donijela Tumačenje br. 3/52: Službenik ili namještenik koji ostvaruje pravo na međumjesni prijevoz, ostvaruje i pravo na mjesni prijevoz ukoliko je udaljenost od mjesta prebivališta odnosno boravišta do stanice međumjesnog prijevoza najmanje dva kilometra. Obzirom da se utvrđuje duljina dijela puta službenika ili namještenika od adrese stanovanja do adrese rada i obratno, za utvrđivanje udaljenosti ne koristi se pješačka ruta, nego se sukladno članku 52. stavku 18. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike koristi najkraća automobilska ruta sa suvremenim kolničkim zastorom.

S obzirom na to da je citirano tumačenje (kao i ranije, br. 30/53 od 2.12.2019. godine) dano na upit koji se odnosio na utvrđivanje duljine dijela puta od mjesta stanovanja do stanice javnog prijevoznika u mjestu stanovanja, mišljenja smo da iz istog nije nedvosmisleno jasno da se primjenjuje i na druge "dijelove puta".

Primjera radi, je li navedeno tumačenje primjenjivo i u slučaju službenika koji od stanice javnog prijevoznika u mjestu rada do adrese rada ima manje od 2 km pješačkom rutom (npr. relacija Glavni kolodvor Zagreb — Ulica grada Vukovara 33)? Odnosno, utvrđuje li se i u tom slučaju duljina dijela puta temeljem automobilske rute sukladno članku 52. stavku 18. Kolektivnog ugovora?

Držimo da postavljeno pitanje zahtijeva koncizan odgovor, s obzirom na to da se u kontekstu drugih odredbi istog članka te tumačenja Zajedničke komisije naglasak stavlja na dolazak u mjesto rada (u primjeru kao gore bi to bio Glavni kolodvor Zagreb), iako službenik možda stvarno mora nužno koristiti daljnja sredstva javnog prijevoza da bi stigao na radno mjesto do početka radnog vremena.

Naime, na sjednici održanoj 26. listopada 2022. godine je Zajednička komisija donijela Tumačenje br. 7/52:

U smislu odredbi članka 52. Kolektivnog ugovora vrijeme čekanja na javni prijevoz (od dolaska na stanicu u mjestu rada do početka radnog vremena i od završetka radnog vremena do polaska sa stanice javnog prijevoza prema mjestu stanovanja) ne smije biti dulje od 45 minuta. Na navedeno ne utječe da li je službenik ili namještenik od stanice i do stanice javnog prijevoza došao pješice ili nekim prijevoznim sredstvom.

Slijedom navedenog, a s obzirom na brojne upite koje je ova Uprava zaprimila vezano za konkretnu problematiku, ljubazno molimo za tumačenje na koji način se računa udaljenost od stanice javnog prijevoza u mjestu rada do adrese rada u slučajevima kada službenik koristi i međumjesni prijevoz.

Također, molimo tumačenje "mjesta rada" iz članka 52. Kolektivnog ugovora. Naime, činjenica je da službenik i namještenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza pod uvjetom da je udaljenost od njegovog prebivališta, odnosno boravišta do mjesta rada najmanje dva kilometra, prilikom čega se utvrđuje udaljenost od adrese stanovanja do adrese mjesta rada. Nesporno je i da temeljem odredbe članka 52. stavka 11. Kolektivnog ugovora postoji organizirani javni prijevoz ukoliko je vozni red organiziran na način da vrijeme čekanja od dolaska u mjesto rada do početka radnog vremena službenika i namještenika te vrijeme čekanja od završetka radnog vremena do polaska redovite linije prema prebivalištu odnosno boravištu službenika i namještenika ne prelazi 45 minuta, u odnosu na koju odredbu je i dano tumačenje br. 7/52. Nadalje, sukladno odredbi stavka 10. citiranog članka, mjesni i međumjesni prijevoz se međusobno ne isključuju. Slijedom navedenog, neminovno se postavlja pitanje značenja izraza "mjesto rada" u kontekstu citiranih odredbi.

Primjerice, službeniku koji živi u Varaždinu, a radi na adresi Ilica 335 (Zagreb) će se pravo na troškove prijevoza utvrđivati temeljem udaljenosti od adrese stanovanja do mjesta rada. S druge strane, doslovnom primjenom odredbe stavka 11. i tumačenja br. 7/52, postojanje organiziranog javnog prijevoza bi se utvrđivalo od dolaska na stanicu u mjestu rada (npr. Autobusni kolodvor Zagreb), iako taj službenik neminovno mora koristiti odgovarajući javni prijevoz u Gradu Zagrebu da bi stigao do adrese na kojoj stvarno radi. (npr. Zagreb — Kustošija, Ilica 335). Naime, u slučaju kad je radno vrijeme službenika od 8,00 do 16,00, ako mu autobus dolazi na Autobusni kolodvor u 7,10 sati, temeljem tumačenja br. 7/52 takav službenik nema organizirani javni prijevoz. Međutim, kasniji autobus koji dolazi u 7,45 bi sukladno tom istom tumačenju zadovoljio uvjete za postojanje organiziranog javnog prijevoza, iako službenik u toj situaciji neminovno mora koristiti daljnji javni prijevoz do adrese poslodavca, te mu u tom slučaju nikako ne bi bio omogućen redoviti dolazak na posao. Stoga držimo da je nužno potrebno unificirano tumačenje pojma mjesta rada, inače je primjena istog nedosljedna i ovisi o tome koji stavak članka 52. se primjenjuje, a što unosi ne samo pravnu nesigurnost, već i onemogućuje stvaranje prakse koja je u interesu službenika temeljem općih načela radnog prava.

Slijedom svega navedenog, ljubazno molimo tumačenje:

- na koji način se računa udaljenost od stanice međumjesnog javnog prijevoza u mjestu rada do adrese rada;
- pojma mjesta rada, odnosno predstavlja li ono adresu poslodavca na koju službenik dolazi ili grad/općinu u kojoj se ista nalazi.

Ukoliko predstavlja grad/općinu u kojoj se nalazi adresa poslodavca na koju službenik dolazi, na koji način se utvrđuje postojanje organiziranog javnog prijevoza u slučajevima kada službenik pri dolasku na stanicu međumjesnog prijevoza ima više od 45 minuta do početka radnog vremena, ali mora koristiti još i mjesni prijevoz čekanje na koji ne prelazi 30 minuta te uz tako „kombinirani“ prijevoz vrijeme čekanja ne iznosi više od 45 minuta do početka radnog vremena, dok bi korištenjem sljedeće linije javnog prijevoznika stigao na stanicu međumjesnog prijevoza u okviru 45 minuta do početka radnog vremena, ali „kombiniranim“

prijevozom ne bi stigao na posao do početka radnog vremena. Isto tako i u povratku — računa li se 45 minuta do polaska javnog prijevoznika prema mjestu prebivališta/boravišta službenika u odnosu na polazak sa stanice mjesnog prijevoza (npr. tramvaj u Gradu Zagrebu) ili u odnosu na polazak sa stanice međumjesnog prijevoza.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 3/52 od 6. rujna 2022. godine i Tumačenje broj 5/52 od 26. listopada 2022. godine te daje sljedeće, dodatno tumačenje:

Tumačenje broj 18/52 od 23. siječnja 2024.

Organizirani javni prijevoz smatra se onaj prijevoz koji je organiziran na najkraćoj ruti od adrese stanovanja do adrese rada.

5. Čl. 38. i 49.

Da li vozač koji ide na službeni put iz Splita do Zagreba i natrag u istome danu ima pravo na dnevnicu i naknadu za prekovremeni rad, s obzirom da je aktivan od 06.00 – 19.00 sati? Uredovno radno vrijeme je od 07.00- 15.00 sati. Kako bi se ti prekovremeni sati trebali upisati?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 5/49 od 23. siječnja 2024.

Državnim službenicima i namještenicima, koji za vrijeme rada na terenu sukladno nalogu poslodavca obavljaju poslove vozača, vozača – dostavljača i vozača pratitelja, vrijeme provedeno u vožnji tijekom rada na terenu, kao i vrijeme čekanja, evidentira se kao rad.

6. Čl. 28.

Službenici je stric preminuo dana 25. siječnja 2023. godine (kada je bila na radnom mjestu), a sahrana je bila idući dan 26. siječnja 2023. godine. Da li službenica ima pravo koristiti drugi dan plaćenog dopusta nakon sahrane ili plaćeni dopust završava s danom kada je sahrana?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 7/28 od 10. studenog 2023. godine te daje sljedeće, dodatno, tumačenje:

Tumačenje broj 8/28 od 23. siječnja 2024.

Plaćeni dopust službenik i namještenik koristi u vrijeme ili neposredno nakon nastanka događaja zbog kojeg ostvaruje pravo na njegovo korištenje.

7. Čl. 52. st. 10. i 11.

Molim tumačenje komisije da li je ispravno dolje citirano tumačenje tijela da službenik ima osigurani javni prijevoz vlakom, sukladno članku 52. stavka 10. i 11. Kolektivnog ugovora:
„Dolazak vlaka iz Bjelovara na stanicu Glavni kolodvor Zagreb je u 7,11 sati, a početak rada državnog službenika na lokaciji Prisavlje 14 je u 8,00 sati. Na relaciji, stanica: Glavni kolodvor Zagreb do mjesta rada službenika Prisavlje 14, Zagreb prometuje više autobusnih linija ZET-a (broj: 219, 220, 221, 268) koji voze od 7,11 sati u sljedovima od 10-15 minuta (vozni red istih prileži spisu predmeta).

Navedene autobusne linije ZET-a prometuju od stanice: Glavnog kolodvora Zagreb do stanice: Nacionalne sveučilišne biblioteke odnosno pobliže Agram poliklinike, a u povratku s posla od stanice Nacionalne sveučilišne biblioteke na Aveniji Večeslava Holjevca do stanice: Glavnog kolodvora Zagreb.

Pored navedenih autobusnih linija, u povratku s posla u mjesto prebivališta službenika isti još može koristiti i autobusnu liniju ZET broj 108 koja prometuje na relaciji Savski most - Glavni kolodvor Zagreb, s polaskom u 16,00 i 16,30 sati (stanica neposredno ispred zgrade mjesata

rada službenika). Ovdje se napominje da je uvidom u vozni red objavljen na internetskoj stranici HŽ putničkog prijevoznika d.o.o. utvrđeno da je vrijeme polaska vlaka sa stanice: Glavni kolodvor Zagreb do Bjelovara (stanica: Željeznički kolodvor) u 17,00 sati.

Iz navedenoga proizlazi da državni službenik ne čeka više od 30 minuta između dva javna prijevoznika u dolasku na posao. Jednako je i u povratku s posla obzirom da navedene autobusne linije ZET-a prometuju u jednakim sljedovima, od 10-15 minuta u vremenu od 16,00 sati pa nadalje.“.

Ukoliko bi se organizirani prijevoz tumačio kako je tijelo navelo u citiranom obrazloženju, državni službenik bi po tome mogao provesti na putu, s posla i na posao, neograničeni vremenski period te bi neuvažavanjem ograničenja od 45 minuta u dolasku i odlasku u mjesto rada ili prema prebivalištu međumjesnim prijevozom, isti bio doveden u bezizlaznu situaciju u smislu osporavanja organiziranog prijevoza. Ovakvim načinom tumačenja organiziranog prijevoza, ukoliko poslodavac utvrdi da je to za njega povoljnije, službenik bi mogao „teoretski“ propovijediti cijelu Republiku Hrvatsku kako bi došao na posao, neovisno o vremenu putovanja, glavno da se nalazi u pokretu u sredstvima javnog prijevoza (neovisno o tome da li se radi o međumjesnom ili lokalnom prijevozu) s presjedanjima kraćima od 30 minuta, što smatram krajnje neprimjerenim.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 3/52 od 6. rujna 2022. godine, Tumačenje broj 5/52 od 26. listopada 2022. godine te Tumačenje broj 18/52 od 23. siječnja 2024. godine.

8. Čl. 47.

Konačnim rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje supružniku službenika utvrđeno je postojanje tjelesnog oštećenja od 100%.

Da li je postojanje tjelesnog oštećenja od 100% ekvivalentno nastanku invalidnosti radi isplate pomoći u visini jedne proračunske osnovice jednokratno, s osnove nastanka invalidnosti, a temeljem članka 47. stavka 1. alineje 2. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 3/47 od 10. studenog 2023. godine.

9. Čl. 47. st. 1.

Službenik je podnio zahtjev za isplatom pomoći za bolovanje duže od 90 dana. Uvidom u izvješće o privremenoj nesposobnosti/spriječenosti za rad, iz evidencije HZZO-a, utvrđeno je da kao razlog nesposobnosti/spriječenosti nije bila bolest, već je evidentirano „DR-POSLJED.SUDJEL.U.DOMOV.RATU“.

Imajući u vidu Tumačenje br. 2/47 od 23. veljače 2023., da li se navedeni razlog može smatrati bolovanjem?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 2/47 od 23. veljače 2023. godine.

10. Čl. 47.

U 2022. godini ostvarila sam pravo na pomoć, jer sam neprekidno bila na bolovanju dužem od 90 dana. Isti zahtjev upućen je početkom 2023. godine i pomoć mi je isplaćena za 2022. godinu. U svibnju 2023. godine ću ponovno ostvariti pravo na isto (bolovanje duže od 90 dana) pa me interesira ostvarujem li prema članku 47. stavku 1. alineji 1. Kolektivnog ugovora pravo na pomoć ili ne. Također, u istom članku, ali u alineji 2. piše da službenik i namještenik ima pravo na pomoć u slučaju nastanka invalidnosti službenika i namještenika, dok se u stavku 2. propisuje da se nastanak invalidnosti utvrđuje dostavom konačnog rješenja nadležnog tijela sukladno posebnim propisima. Obzirom da sam obavila vještačenje u Zavodu

za vještačenje i dobila treći stupanj težine invaliditeta (tumor dojke), ostvarujem li pravo na isto ili ne. Isto vještačenje bilo je potrebno radi ostvarivanja doplatka za pomoć i njegu preko Centra za socijalnu skrb Senj.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 2/47 od 23. veljače 2023. godine te Tumačenje broj 3/47 od 10. studenog 2023. godine.

11. Čl. 47. i 39.

U vezi članka 47. Kolektivnog ugovora, službenik je podnio zahtjev za isplatu pomoći u visini jedne proračunske osnovice s osnova nastanka invalidnosti, a kao dokaz priložio je rješenje HZMO-a od 23. srpnja 2019. kojim se utvrđuje postojanje tjelesnog oštećenja od 100%, ali se ne priznaje pravo na naknadu zbog tjelesnog oštećenja jer je isto uzrokovano bolešću. Da li isti po navedenom rješenju HZMO-a ima pravo na isplatu pomoći, odnosno da li se tjelesno oštećenje od 100% može smatrati invalidnosti u smislu odredbe članka 47. stavak 1. alineja 2. Kolektivnog ugovora?

Molimo pojašnjenje pojma „invalidnost“, obzirom da pojam invalidnosti nije definiran niti Zakonom o profesionalnoj rehabilitaciji i zapošljavanju osoba s ininvaliditetom, niti Zakonom o Registru osoba s invaliditetom, nego isti propisi poznaju pojam osoba s invaliditetom kao osoba koja ima dugotrajna tjelesna, mentalna, intelektualna ili osjetilna oštećenja koja u međudjelovanju s različitim preprekama mogu spriječiti njezino puno i učinkovito sudjelovanje u društvu na ravnopravnoj osnovi s drugima. Sukladno Zakonu o mirovinskom osiguranju, tjelesno oštećenje definira se kao gubitak, bitnije oštećenje ili znatnija onesposobljenost pojedinog organa ili dijelova tijela, što otežava normalnu aktivnost organizma i zahtijeva veće napore pri obavljanju životnih potreba, bez obzira uzrokuje li to oštećenje ili ne uzrokuje smanjenje ili gubitak radne sposobnosti osiguranika. Također, Zakon o mirovinskom osigurnju poznaje samo pojam smanjenja radne sposobnosti uz preostalu radnu sposobnost, djelomičnog gubitka radne sposobnosti i potpunog gubitka radne sposobnosti, međutim pojam invalidnosti kao takav ne. Stoga, da bi utvrdili da li službenik ima pravo na novčanu pomoć s osnove invalidnosti potrebno i tumačenje pojma invalidnosti.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 3/47 od 10. studenog 2023. godine.

U vezi članka 39. Kolektivnog ugovora, službenica je u periodu od 5. listopada 2004. do 14. travnja 2019. godine bila u radnom odnosu u Uredu državne uprave u Zagrebačkoj županiji na radnom mjestu namještenika, gdje joj je prestao radni odnos, a od dana 16. kolovoza 2022. putem javnog natječaja primljena je u državnu službu na radnom mjestu službenika. Obzirom na odredbu članka 39. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, moli se tumačenje smatra li se staž ostvaren u Uredu državne uprave u Zagrebačkoj županiji u navedenom razdoblju, stažem ostvarenim u državnim tijelima, te ostvaruje li službenica pravo na uvećanje koeficijenta složenosti poslova radnog mjeseta za radni staž ostvaren u državnim tijelima i za prethodno ostvareni staž u Uredu državne uprave u Zagrebačkoj županiji?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 1/7 od 9. veljače 2023. godine.

12. Čl. 38.

Radim na radnom mjestu policijskog službenika za nezakonite migracije, te mi je radno vrijeme

organizirano od ponedjeljka do petka (jedan tjedan od 07,00 do 15,00 sati, a jedan od 18,00 do 02,00 sati), dok u dane subota i nedjelja ne radim, tj. u Dnevnom rasporedu službe vodim se „van rasporeda“ i od strane rukovoditelja nije mi izdan nalog za pasivno dežurstvo (priprema za rad), niti se vodim u službenim evidencijama da sam pasivno dežuran.

Međutim, u danima vikenda, u svoje slobodno vrijeme, kada je potreba službe, radi provođenja postupaka prema stranim državljanima, a koje poslove isključivo obavljaju policijski službenici za nezakonite migracije, dužan sam se odazvati na poziv rukovoditelja i obavijati službene zadaće, za što mi se izda naknadno nalog za prekovremeni rad, iako se nalazim kod kuće u svoje slobodno vrijeme.

Moje je pitanje mora li mi poslodavac isplatiti 10% od iznosa sata rada osnovne plaće u tekućem mjesecu za svaki sat pasivnog dežurstva od trenutka odlaska s posla do poziva na dolazak na posao za vrijeme moga slobodnog vremena, iako mi poslodavac nije izdao nalog za pasivno dežurstvo. Može li me poslodavac pozvati na odgovornost ukoliko ne dođem na posao u svoje slobodno vrijeme, a da mi prethodno nije izdao nalog za pasivno dežurstvo?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 10/38 od 23. siječnja 2024.

Pasivnim dežurstvom smatra se obveza službenika i namještenika da bude dostupan na uobičajenom mjestu prebivališta/boravišta ili rada u vremenu kojemu odredi poslodavac. Za navedeno vrijeme, službenik i namještenik ostvaruje pravo na naknade iz članka 38. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike. Ukoliko službeniku nije izdan pisani nalog za pasivno dežurstvo, isti nema prije navedene obvezu, a samim time i pravo na naknade iz članka 38. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, a sam dolazak na posao temeljem poziva ne utječe na navedeno pravo.

13. Čl. 48. i 107.

Upit je vezan uz članak 48. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, a u svezi s člankom 107. tog Ugovora odnosno s člankom 62. Temeljnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama (dalje u tekstu: TKUJS). Naime, novim Pravilnikom o porezu na dohodak (NN 143/23), neoporezivi iznosi naknada su povišeni, pa je tako i neoporezivi iznos dnevnice uređen u iznosu od 30,00 eura, a odredbe ovoga Pravilnika stupaju na snagu s 1. siječnjem 2024.

Slijedom navedenoga, molim tumačenje vezano uz primjenu odredbe članka 107. Kolektivnog ugovora.

Člankom 62. TKUJS-a uređeno je u stavku 1. da dnevica u RH iznosi 200,00 kuna po danu, a obračunava se na način propisan posebnim propisom o porezu na dohodak, dok je stavkom 5. uređeno je da ako dođe do promjene poreznih propisa kojima se neoporezivi iznos dnevnice povećava, od dana primjene toga propisa toliko se povećava iznos dnevnice iz toga članka. Zbog različitih mišljenja vezano uz primjenu članka 107. Kolektivnog ugovora, a vezano uz članak 48. KU, molim tumačenje primjenjuje li se od 1. siječnja 2024. i na državne službenike, sukladno članku 107. Kolektivnog ugovora, odredba članka 62. TKUJS-a, a vezano uz visinu dnevnice?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 1/107 od 23. siječnja 2024.

Odredba članka 107. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike odnosi se na materijalno pravo koje sindikat javnih službi ugovori povoljnije od ugovorenih za državne službenike i namještenike.

14. Čl. 52. st. 20.

Odredbom članka 5. Izmjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike (Narodne novine 12/18), koji je bio na snazi od prosinca 2017. do svibnja 2022., izmijenjen je članak 53. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike te je u stavku 16. navedenog članka propisano da se službeniku i namješteniku naknada troškova prijevoza isplaćuje najkasnije do 15-og u mjesecu za prethodni mjesec, s time da se neće isplatiti za

dane godišnjeg odmora, rodiljinog i roditeljskog dopusta, privremene spriječenosti za rad i za druge dane kada zaposlenik više od dva dana uzastopce nije u obvezi dolaska na posao.

Zajednička komisija za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike dala je tumačenje kojim je utvrđeno da se odredba članka 53. stavka 16. Kolektivnog ugovora, prema kojoj se naknada neće isplatiti za dane kada službenik i namještenik više od dva dana uzastopce nije u obvezi dolaska na posao ne odnosi na službenike i namještenike kojima se isplaćuje naknada troškova prijevoza u visini 1/12 godišnje karte ili u visini cijene mjesecne karte. (Tumačenje broj 18/53 - Izvod iz zapisnika od 30. svibnja i 28. listopada 2019.).

Od svibnja 2022. na snazi je novi Kolektivni ugovor za državne službenike i namještenike (Narodne novine 56/22, 127/22) kojim je u članku 52. točki 20. određeno kao i u do tada važećem Kolektivnom ugovoru da se državnom službeniku i namješteniku naknada troškova prijevoza isplaćuje najkasnije do 15.-og u mjesecu za prethodni mjesec, s time da se neće isplatiti za dane godišnjeg odmora, rodiljinog i roditeljskog dopusta, privremene spriječenosti za rad i za druge dane kada zaposlenik više od dva radna dana uzastopce nije u obvezi dolaska na posao,

Slijedom navedenog, molimo za tumačenje, odnosno da li u konkretnom slučaju službenici i namještenici kojima se isplaćuje naknada troškova prijevoza u visini 1/12 godišnje karte ili u visini cijene mjesecne karte, ostvaruju pravo na cjelokupni iznos mjesecne naknade ukoliko su došli na posao samo jedan dan u mjesecu.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 1/52 od 15. srpnja 2022. godine.

15. Čl. 39.

Molim da se razmotri moguće pravo na 4% po čl. 39. Kolektivnog ugovora za državne službenike.

Naime, od 1. lipnja 1998. do 14. veljače 2021. sam radila u Gradskom uredu za obrazovanje (prije Gradske ured za obrazovanje, kulturu i sport, Gradska ured za obrazovanje i šport) Grada Zagreba. Od 15. veljače 2021. zaposlena sam temeljem natječaja (ne premještajem) u državnom tijelu Pravobranitelj za osobe s invaliditetom.

Prema tumačenju broj 2/39 od 19. prosinca 2018., pod radnim stažem ostvarenim u državnim tijelima smatra se rad staž ostvaren u državnim tijelima Republike Hrvatske i njihovim pravnim prednicima. Pod radnim stažem u državnim tijelima smatra se i raniji radni odnos u organima uprave, pravosudnim tijelima i drugim državnim tijelima na čije se službenike primjenjivao Zakon o upravi i posebni zakoni za pojedina pravosudna i druga državna tijela (stručne službe skupština i izvršnih vijeća, općinski organi uprave odnosno sekretarijati, komiteti i drugi oblici organa uprave na svim razinama).

Prema Zakonu o sustavu državne uprave (NN, 75/93...): „Tijela državne uprave su ministarstva, državne upravne organizacije i županijski uredi, odnosno gradski uredi Grada Zagreba (u tekstu koji slijedi: tijela državne uprave).“.

Prema Zakonu o izmjenama i dopunama sustavu državne uprave (NN, 59/01) članak 3. mijenja se i glasi: »Tijela državne uprave su ministarstva, državne upravne organizacije i uredi državne uprave. Ministarstva i državne upravne organizacije su središnja tijela državne uprave, a uredi državne uprave se osnivaju kao prvostupanjski uredi državne uprave u jedinicama područne (regionalne) samouprave.«.

Prema Zakonu o sustavu državne uprave (NN, 150/11....): „Tijela državne uprave su ministarstva, državni uredi Vlade Republike Hrvatske (u dalnjem tekstu: državni uredi), državne upravne organizacije i uredi državne uprave u županijama.“.

U Gradu Zagrebu koji je i županija i grad nije bilo ureda državne uprave u županiji već su svi poslovi bili u okviru upravnih tijela Grada Zagreba — iz Uredbe o unutarnjem ustrojstvu ureda državne uprave u županijama poslovi u obrazovanju su bili u okviru Ureda u kojem sam radila (a i određene navedene poslove): „obavljanje upravnog nadzora nad statutima i

pravilnicima o unutarnjem ustrojstvu i načinu rada dječjeg vrtića; utvrđivanje uvjeta za početak rada i ostvarivanje programa predškolskog odgoja pri osnovnim školama, kao igraonice u knjižnicama, te u zdravstvenim, socijalnim, kulturnim, sportskim ustanovama i udrugama; utvrđivanje primjerenog programa školovanja i primjerenog oblika pomoći školovanja učenika s teškoćama u razvoju, prijevremenim upisom djece u osnovnu školu i na odgodu upisa djeteta u prvi razred osnovne škole; privremeno oslobađanje od upisa u prvi razred osnovne škole, privremeno oslobađanje od započetog školovanja, prijave za upis učenika s teškoćama u razvoju u prvi razred srednje škole putem nacionalno; informacijskog sustava prijava i upisa u srednje škole; donošenje odluke o uključivanju učenika u pripremnu ili dopunsku nastavu hrvatskog jezika; izdavanje potvrde o završenom programu pripremne nastave hrvatskog jezika za djecu koja ne znaju ili nedovoljno znaju hrvatski jezik; obavljanje nadzora nad obavljanjem poslova na osnovi javnih ovlasti u osnovnim i srednjim školama, te nad zakonitošću rada i općih akata školskih ustanova; donošenje plana upisa djece u osnovnu školu, te određivanje osnovne škole u kojoj učenik, kojem je izrečena pedagoška mjera preseljenja u drugu školu, nastavlja školovanje; donošenje odluka o broju djeci; izdavanje obavijesti školskim ustanovama da u evidenciji o radnicima za kojima je prestala potreba u punom ili dijelu radnog vremena nema odgovarajuće osobe kako bi nakon toga mogle popuniti upražnjeno radno mjesto putem natječaja; vođenje evidencije o učiteljima/nastavnicima, stručnim suradnicima i ostalim radnicima osnovnih i srednjih škola za čijim je radom prestala potreba, o prijavi potreba školskih ustanova za radnicima zaposlenim na neodređeno vrijeme i nepuno radno vrijeme; raspuštanje školskog odbora i imenovanje povjerenstva za upravljanje školom, kada školski odbor ne obavlja poslove iz svog djelokruga u skladu sa zakonom, aktom o osnivanju ili statutom škole ili te poslove obavlja na način koji ne omogućuje redovito poslovanje i obavljanje djelatnosti škole te kada se školski odbor ne može konstituirati; utvrđivanje minimalnih tehničkih i higijenskih uvjeta prostora u kojem se izvode programi obrazovanja odraslih.“.

Jednako tako u vrijeme osnivanja ureda državnih uprava u županijama 2001. (koje nikada nije bilo osnovano u Gradu Zagrebu) i njihovog djelovanja imam i rješenja o rasporedu po Zakonu o državnim službenicima (npr. iz 2005.). Isto tako imam i rješenja o vođenju upravnog postupka, upravni nadzor nad školom i slično. No imam i rješenja o rasporedu kasnije po Zakonu o lokalnim službenicima i namještenicima u vrijeme kada sam isto radila poslove ureda državnih uprava u županijama.

Na Internet stranicama Grada Zagreba, a prema Zakonu o Gradu Zagrebu — „u obavljanju poslova državne uprave gradska upravna tijela imaju ovlasti i obveze tijela državne uprave sukladno zakonu kojim se uređuje sustav državne uprave“.

S obzirom na poseban status Grada Zagreba oduvijek i izmjene Zakona o sustavu državne uprave molila bih Vas da razmotrite postoji li ili ne pravo po čl. 39. Kolektivnog ugovora?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 1/7 od 9. veljače 2023. godine.

16. Čl. 48., 49. i 51.

Prema odredbi članka 32. st. 4. Zakona o Državnom inspektoratu (NN 115/18, 117/21, 67/23), inspektor koji privremeno obavlja inspekcijske poslove u drugom mjestu rada udaljenom više od 100 kilometara od mjesta stanovanja ostvaruje prava u skladu s posebnim propisom kojim se uređuju plaće i druga materijalna prava zaposlenih u državnim službama. Pod posebnim propisom se misli na Kolektivni ugovor za državne službenike i namještenike (NN 56/22) — u dalnjem tekstu Kolektivni ugovor.

Kada je službenik i namještenik upućen na službeno putovanje, istome, temeljem odredbe članak 48. Kolektivnog ugovora, pripada naknada prijevoznih troškova, dnevnice i naknada iznosa hotelskog računa za spavanje.

Ako poslodavac uputi službenika i namještenika da obavlja poslove u mjestu rada koje je različito od njegovog stalnog mjeseta stanovanja (prebivališta ili boravišta) te zbog toga živi

odvojeno od obitelji, istome, temeljem odredbe članka 51. Kolektivnog ugovora, pripada naknada za odvojen život od obitelji. Temeljem odredbe članka 51. st. 5. i 6. Kolektivnog ugovora, naknada za odvojen život od obitelji se međusobno isključuje od terenskog dodatka, odnosno od naknade troškova prijevoza od mjesta prebivališta do mjesta rada. Međutim nigdje se u Kolektivnom ugovoru naknada za odvojen život od obitelji ne isključuje od dnevnice ili obrnuto.

Ako se inspektor uputi da obavlja inspekcijske poslove na drugom mjestu rada udaljenom više od 100 km od mjesta stanovanja i to na period duži od tri dana (npr. 5 dana), da li inspektoru, osim dnevica po službenom putovanju pripada i naknada za odvojen život od obitelji?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 1/51 od 23. siječnja 2024.

Službenik i namještenik koji je upućen na službeni put ili na rad na terenu u drugo mjesto u odnosu na njegovo mjesto rada ostvaruje pravo na dnevnicu ili dodatak za rad na terenu. Navedena prava isključuju pravo na naknadu za odvojeni život kao povoljnije pravo.

17. Čl. 29. st. 1.

Da li službenik, ako ne prođe prvi puta državni ispit, ima ponovno pravo na tjedan dana plaćenog dopusta za pripremanje ispita drugi ili treći puta?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 2/29 od 23. siječnja 2024.

Pravo na plaćeni dopust za pripremu polaganja državnog ispita može se koristiti samo jedanput tijekom službe.

18. Čl. 47.

Člankom 47. st. 1. toč. 2. i st. 3. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("Narodne novine" br. 56/22) propisano je da službenik i namještenik ima pravo na novčanu pomoć u slučaju nastanka invalidnosti službenika i namještenika, malodobne djece ili supružnika službenika i namještenika — u visini jedne proračunske osnovice, jednokratno, s osnove nastanka invalidnosti, dok se nastanak invalidnosti malodobnog dieteta utvrđuje pravomoćnim rješenjem o invalidnosti nadležne službe socijalne skrbi.

Centar za socijalnu skrb u Slavonskom Brodu, dopis KLASA: 042-01/22-011684 i URBROJ: 2178101-28-01-01-22-2 od 10. studenog 2022. godine, obavijestio nas je da navedeni Centar za socijalnu skrb ne donosi rješenje o invalidnosti malodobnog djeteta. Nastavno na navedeno, molimo za pojašnjenje u svezi st. 3. navedenog članka Kolektivnog Ugovora za državne službenike i namještenike.

Člankom 47. stavak 4. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike (Narodne novine br. 56/22) utvrđeno je da službenik i namještenik ima pravo na pomoć radi pokrića troškova liječenja, odnosno pokrića troškova prilikom nabave medicinskih pomagala, odnosno lijekova, koja pomagala i lijekovi su prema preporuci nadležnog liječnika specijaliste po pravilima medicinske struke za službenika i namještenika, dijete ili supružnika nužni i nenadomjestivi drugim odgovarajućim lijekom i pomagalom, odobrenim od strane Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, službeniku i namješteniku nadoknađuje se trošak u visini plaćenog iznosa, a najviše do iznosa jedne proračunske osnovice jednom godišnje.

Zamolbu za isplatom pomoći podnio je policijski službenik Kristijan Tonček, radi poremećaja autističnog spektra sina Marina Tonček, rođenog 13.10.2015. godine. Prema nalazu dječjeg psihijatra Opće bolnice "Dr. Josip Benčević" u Slavonskom Brodu radi evidentnog poremećaja autističnog spektra dječaku su u ovom ranom periodu nenadomjesno potrebne vježbe rehabilitatora-defektologa učestalo svaki tjedan, što u sustavu bolničke opskrbe nije

dostupno te su roditelji upućeni na suradnju u udrugama koje u tom smislu- djeluju sa zahtjevom financijske nadoknade što proizvodi visoke troškove za obitelj“. Mišljenja smo da bi zbog teške bolesti djeteta trebalo isplatiti pomoć za provođenje rehabilitacije djeteta te molimo vaše mišljenje.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 4/47 od 10. studenog 2023. godine.

19. Čl. 47.

Dana 11. lipnja 2018. godine posvojio sam sina, a 17. studenog 2021. kćer. Kako mi u vrijeme posvojenja nije isplaćena novčana pomoć za posvojenje djece, zatražio bih da se ista isplati retroaktivno, jer smatram da sam neopravdano bio zakinut za isplatu pomoći za posvojenje, jer su prava rođenog i posvojenog djeteta izjednačena zakonima, a sada i Kolektivnim ugovorom.

Stoga molim tumačenje mogu li zatražiti isplatu novčane pomoći retroaktivno?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje 5/47 od 23. siječnja 2024.

Navedeno pravo uvedeno je odredbama novog Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, koji se primjenjuje od 1. svibnja 2022. godine.

20. Čl. 47.

Ostvarujem li pravo na isplatu pomoći u slučaju nastanka invalidnosti u visini jedne proračunske osnovice, jednokratno, s obzirom da imam utvrđeno tjelesno oštećenje od 40% na svom radnom mjestu i profesionalno oboljenje?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 3/47 od 10. studenog 2023. godine.

21. Čl. 47. st. 1.

Na temelju Nalaza i mišljenja o težini i vrsti invaliditeta – oštećenju funkcionalnih sposobnosti, Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom, Područni ured Split, Klasa: 551-01/22-04/4870, Urbroj: 426-04-06/13-22-2 od 15. lipnja 2022. godine, priznato mi je pravo na osobnu invalidinu.

Potvrdom; Klasa: 141-01/23-03/4, Urbroj: 117-03-361-23-56 od 5. siječnja 2023. potvrđeno je da sam evidentirana u Hrvatskom registru osoba s invaliditetom i imam status osobe s invaliditetom u skladu sa Zakonom o registru osoba s invaliditetom (NN 63/22) sa 100% oštećenjem organizma.

Dana 10. listopada 2022. godine podnijela sam Zamolbu za odobrenje pomoći, a dana 17. listopada 2022. godine dostavljena mi je obavijest da će se zatražiti tumačenje kojim će se konkretno urediti pitanje što se smatra invalidnošću te tko ostvaruje pravo na navedenu pomoći i pod kojim uvjetima. S obzirom da do dana sastavljanja upita nisam zaprimila odgovor molim vas za dodatno tumačenje članka 47. stavak 1. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike te da li ostvarujem pravo na pomoći?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 4/47 od 10. studenog 2023. godine.

22. Čl. 47.

Da li se za ostvarivanje prava na pomoć u slučaju nastanka invalidnosti službenika i namještenika mora raditi o onoj invalidnosti koja je uzrokovala potpuni gubitak radne sposobnosti službenika ili namještenika ili službenik ostvaruje to pravo i u slučaju kad mu je

konačnim rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje utvrđeno postojanje tjelesnog oštećenja od 40%, odnosno kao posljedica profesionalne bolesti nastalo tjelesno oštećenje od 30%?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 3/47 od 10. studenog 2023. godine.

23. Čl. 47. st. 1. al. 2.

Ostvarujem li pravo na pomoć u visini jedne proračunske osnovice, jednokratno, s osnove nastanka invalidnosti?

Naime, rješenjem CZSS Pula-Pola priznato mi je pravo na doplatu za pomoć i njegu, budući je u provedenom postupku, na osnovu Nalaza i mišljenja Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom, PU Rijeka, utvrđeno postojanje tjelesnog oštećenja, teži invaliditet (III. stupanj), privremena promjena u zdravstvenom stanju te privremena potreba pomoći i njegu u punom opsegu. Nadalje, Rješenjem HZMO-a, PU u Puli-Pola utvrđeno mi je postojanje tjelesnog oštećenja od 60%. Rješenjem Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, s obzirom na utvrđenog 60% tjelesnog oštećenja, ostvarujem pravo na oslobođanje plaćanja godišnje naknade za uporabu javnih cesta pri registraciji osobnog automobila. Rješenjem Istarske županije izdan mi je znak pristupačnosti.

S obzirom da sam korisnik doplatka za pomoć i njegu, oslobođen sam plaćanja dopunskog zdravstvenog osiguranja. Napominjem da sam član Hrvatskog saveza udruga invalida rada – Udruga tjelesnih invalida rada Istre.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 3/47 od 10. studenog 2023. godine.

**P R E D S J E D N I K
K O M I S I J E**

Edin Sarajlić

